

Comentariul poeziei Shakespeare scrisa de Marin Sorescu - a doua parte

Prin adjective si sintagme socante poetul trimite la semnificatiile general-umane pe care piesele sale de teatru le pot sugera.

Astfel, este surprinzatoare folosirea adjectivului "sufletesti" ta contextul "In prima zi a facut cerul, muntii si prapastiile sufletesti".

Dramaturgul-demiurg este pus intr-o situatie antiolemna cand, ta ziua a treia, ii invata pe oameni "gusturile" si apar, ta mare intarziere, niste indivizi carora le spune "sa se faca/ Critici literari/ Si sa-i conteste opera". Apoi, ta zilele urmatoare, el a creat "rasul" comediilor si "a rezolvat unele probleme administrative". In ziua a saptea, in timp ce directorii de teatru umplusera "pamantul cu afise", creatorul "s-a gandit ca dupa atata truda/ Ar merita sa vada si el un spectacol/ Dar mai intai, pentru ca era peste masura de istovit/ S-a dus sa moara putin".

Ultimele versuri cuprind concluzia intregului poem artistul (poetul) este un demiurg, un creator de lumi imaginare, care se supune, deliberat unei trude istovitoare si parca fara de sfarsit.

Este pregnantă intentia lui Marin Sorescu de a desolemniza poezia, propunand o alta retorica prin parodiarea miturilor universale si traditionale, prin simplificarea versului, prin ironie subtila, prin fantezia creatoare care, de multe ori, ascunde o meditatie grava asupra vietii.

Discursul poetic al lui Marin Sorescu se caracterizeaza prin ambiguitate si printr-o nota aparte de retoricism, apropiata de firescu comunicarii orale. Se constata lipsa "podoabelor stilistice" traditionale. In articolul "Un tanar poet", publicat ta Contemporanul, la 23 oct 1974, G. Calinescu se aratase impresionat de finalul, ta adevar insolit "de fericita formula", insa totodata retinuse "malignitatea" episodului demitizante".

Cu nonsalanta Marin Sorescu a pus ta versuri unul din miturile sau arhetipurile literare cele mai frecvente (Adam, Shakespeare, Don Juan, Prometeu) si taranii satului sau natal (La Lilieci).

Sorescu este autorul unei opere care a determinat noi tipuri luetice de expresivitate. El reactiveaza materialul verbal prin demontarea si relevarea schemelor oralitatii. Face parte din familia lui Hurmuz, a lui Eugen Ionescu, dar este si un continuator al cronicarilor munteni. in concertul liricii romanesti contemporane, Marin Sorescu e o voce inconfundabila.